

عبادت و بندگی خداوند متعال

به عقیده آیت الله جوادی آملی عبادت ذات اقدس اله، شئون مختلفی دارد گاهی به صورت فکر و ذکر و شکر است، گاهی به صورت حرکت و زمانی به صورت سکون.

به عقیده آیت الله جوادی آملی عبادت ذات اقدس اله، شئون مختلفی دارد گاهی به صورت فکر و ذکر و شکر است، گاهی به صورت حرکت و زمانی به صورت سکون.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله جوادی آملی اعتقاد دارد عبادت ذات اقدس اله، شئونی دارد. گاهی به صورت فکر و ذکر و شکر است؛ گاهی به صورت حرکت و زمانی به صورت سکون. تا معبود (عزوجل) چه دستور دهد و رسول معبود (صلی الله علیه و آله و سلم) چه پیامی آورده باشد.

به گفته وی آنجا که فکر و ذکر و شکر عبادت است، آیات و روایات در خصوص آن فراوان وجود دارد و نیازی به شرح آن نیست. و آنجا که حرکت، عبادت باشد، نظیر طواف که گشتن به دور کعبه، خود عبادت است و مانند سعی بین صفا و مروه که آن حرکت مخصوص و هروله ای که در آن است، خود عبادت محسوب می شود، و به قصد قربت انجام می گیرد. و آنجا که توقف عبادت است، مانند وقوف در عرفات و مشعر و منا؛ البته آن جا «وقوف» به معنای «سکون» نیست؛ ولی حرکت هم واجب نیست. صرف ماندن در عرفات و مشعر و منا با آن آداب و سنن خاص، واجب است. پس معبود گاه دستور حرکت و هروله می دهد، نظیر سعی بین صفا و مروه؛ گاهی دستور گردش به دور خانه خود را لازم می داند، نظیر طواف در حج و عمره؛ گاهی هم وقوف و عکوف و اقبال همراه با تعظیم و بزرگداشت را در خانه خود، واجب یا مستحب می شمارد، نظیر اعتکاف.